

Els afers municipals

TOTS aquells infeliços mortals que tenen pendents alguns crèdits contra la caixa municipal del ajuntament de Granollers i intentin fer-los efectius en ús d'un llegendat dret de reivindicació civil, amparat per els més essencials preceptes de l'ètica i del dret, no trigaràn gaire bella estona en patir les greus conseqüències del seu atreviment de reclamar lo que els hi pertany indiscutiblement.

Reclama el senyor Serra i Guardia l'import dels atrassos que té pendents al Municipi: doncs desseguida neixen denúncies anònimes i queixes convencionals vers el deficient servei d'aigües del contractista del mateix, quan fins moments avans de la reclamació el servei era perfecte. Si desfem la malifeta, resulten impotables les aigües que ha begut tothom fins ara, sens perjudici de la salut pública.

Son els meites titulars, (que si haguessin de menjar de lo que l'Ajuntament els paga faria cinc anys que no tastarien pà), els quins formulen la peticció de pago, doncs a gastar-se en recursos lo que se'ls hi deu, i vinga amohinar-los i fent-los presentar documents i contractes, quan a Casa la Vila be hi deuen esser transcrits a la data de llur expedició i saben l'inèdit alcalde i l'espècie de secretari, que els documents demanats deuen esser a l'expedient incoat contra la morositat de l'Ajuntament.

Ve un senyor apotecari i exercitant les accions que la llei li dona, demana el valor d'un immoble que des de fa bastants anys li deu l'Ajuntament, doncs no passa gaire temps sense que l'esmentat apotecari rebí una comunicació del magnific alcalde, senyalant-li les obligacions de inspeccionar les fondes, els dipòsits, els carrers, els queviures i tot lo que a Granollers entra i surt.

I tenen el desahogo de dir que totes aquestes molésties tenen per objecte el fer enfadar als interessats, els quals tenen massa sang freda per amohinar-se per els despits de certa gent.

Granollerines

ESMENA

PER confusió vareig posar carrer de Condestable en lloc de Montroig en les «Granollerines» de la setmana passada i crec que ja anaven a arreglar-ho. empró es trovaren amb que al carrer del Condestable tothom tenia el pou bó, i es devien dir: ¿Què s'enpatolla, doncs, aquest de LA VEU?... Si ja'ns ho semblava que estava tot arreglat!...

I com que tot estava bé, s'en varen entornar els operaris.

I vetaquí per on va perdre una herència don Quixot de la Manxa; vull dir: Veusaquí perquè quedarà rense arreglar per fins (que Deu vulgui) un altre dia. Jo en tinc la culpa. Veins del carrer de Montroig: perdó. L'Ajuntament Excel·lentíssim volia arreglar-ho però jo el vaig enganyar, això si, involuntariament. Perdoneu-me.

* * *

UNA PROCLAMA

Qualsevol que sense conèixer qui son els que la menan a «L'Unió Lliberal» llegeixi aquelles fulles que varen repartir el dilluns passat, es dirà que aquella casa es la font de la cultura granollerina, que allí hi ha un verdader apòstol dels ideals i que allò semblen les aules de l'Acadèmia.

Amb això ja podran definir que no som pas contraris d'aquells ideals si fossin seguits i predicats per homes que sabessin o vulguessin saber que volen dir els mots que per lema porten; després de tot el ser republicà, lliberal, carlí, radical o catalanista, es qüestió de nom perquè tot això no priva que davant d'aquell ideal es sigui regionalista i bona prova varem tenir-la amb l'associació de tots els partits polítics de Catalunya per la demanda de l'autonomia integral